

HJØRRING VANDVÆRK

TORSDAG D. 13. AUGUST

1903

1953

Sangen om Vandet

Mel.: Flickorna fra Småland.

Den ædle Drue og den kolde, klare Akvavit
af Digteren i skønne Ord er blevet priset tit,
men der er andre Vædsker, som i Digte prises kan,
og den lille Ode er saamænd til vores *Vand!*
Man kan synes det er mærkeligt at nævne dette Ord,
da navnlig naar man sidder ved et festligt Middagsbord,
husk at Vand det er den vigtigste af Vædsker nutildags,
— og mon ikke *De* imorgen tidlig nok vil ha' et Glas!

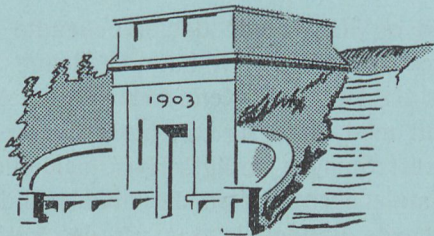
I gamle Dage — altsaa dengang det var meget før —
da fik man ikke Vandet bragt til Husene pr. Rør,
nej allerførst saa maatte man i Jorden grave Hul,
og haabe paa, at Brønden af sig selv ku' løbe fuld.
Man hev Vandet op i Spande, mens man svedte bravt dertil,
saa prøved man med Løftestang og sidenhen med Spil,
saa kom Pumpen frem, jo, jo, man klarede sig osse før,
men hvilket Held, at vi idag kan faa det sendt pr. Rør!

En lille Pyt med stille Vand man kan sig spejle i,
og er der rigtig meget, duer det til at sejle i.
Man kalder Vitsen vandet, hvis man synes den er tynd,
at ligne den med Vandet er forresten rigtig Synd!
Man kan ikke lave Kaffe uden, at man Vand skal ha',
og uden det saa var det osse Skidt for „Vendia“.
Det er godt at slaa i Blodet, dersom Blodet er for hedt,
men at have det i Ho'det, det er faktisk noget Skidt!

Ja, „Kærlighed og Kildevand“ det er bekendte Ord
som Udtryk for det saligste, vi har paa denne Jord.
Der er jo nok en Del, hvis Kendskab til bemeldte Vand
kun er, at man med dette sig saa herligt vaske kan!
Det kan drikkes! Smager herligt! Hvis man ellers kan det li',
(er man en Smule skeptisk kan der blandes lidt deri!)
Hvis vi ikke havde Vandet, ja, saa var den sør'me hvas:
For saa var der ikke noget mer', der hed et Waterpas!

Se, Leddevand og Skedevand og Loddevand med mer,
det kommer ikke Vandet ved, som vi skal prise her,
nej, tag et dugget Glas med kildeklart Kommunevand,
— saa billig og saa frisk en Drik man aldrig finde kan!
Selvom vi i Aften ikke just er sat paa Vand og Brød,
saa synes det kun rimeligt, hvis det i Salen lød:
Tak fordi i fandt paa den Ide med disse hersens Rør,
lad os haabe, at den Kilde aldrig, aldrig løber tør.

Vandhunden.

HJØRRING GASVÆRK

13. August 1953.

LIDT OM GAS.

Mel.: Sikken voldsom Trængsel og Alarm.

Sikken voldsom Trængsel og Alarm,
naar vor Julegaas skal være varm!
Gassen tændes Klokken fire alt,
ak, desværre hurtigt Trykket faldt!
Heldigvis er denne Tid forbi,
vi har Massevis af Gas, fordi
vores Værk er blevet stort og flot
og kan holde Gryden rigtig „hot“,
hot hot hot — hot hot hot.
Mor og Gryden de skal helst „snurre“ godt.

Samlet her er det vist paa sin Plads,
at vi hører lidt om Hjørrings Gas,
dette underfulde „Ingenting“,
som kan sætte mange Ting i Sving:
Først saa har vi Kullet, mørkt og sort,
det gaar vistnok gennem en Retort,
for Kommunen er det ret tilpas:
Tænk, det bli'r til baade Koks og Gas!
Gas Gas Gas — Gas Gas Gas,
Koks og Gas det er os* alle tilpas!

Gas paa Flasker er den sidste Spøg,
det er vistnok noget værre — no'et.
Vi fra Barndomstid fik Ordre paa,
det var bedst at lade Flasken staa!
Flaskegas gi'r heller ingen Koks,
derfor syn's jeg det er noget — hm.
Maa jeg be' om vort lokale Bryg:
Ægte Gasværks-Gas med dobbelt Tryk?
Tryk Tryk Tryk — Tryk Tryk Tryk,
det gi'r højt Humør, naar blot der er Tryk.

Hvis en Vare bliver populær,
høres Navnet baade her og der.
Tænk blot paa den megen „Richs“, der drik's
og den lille, bly „Marie-Kiks“.
Gassens Navn er ogsaa bleven „Slang“,
— tror De ikke? Ja saa hør en Gang,
hvordan Ordet bruges dagligdags,
dette lille, enkle Ord, nemlig „Gas“!
Gas Gas Gas — Gas Gas Gas,
selv vort Sprog kan ikke undvære Gas.

Hvis man kører Knallert eller Bil
og skal naa en rædsom Masse Mil,
og hvis Vejen ikke viser „Stop“,
saa maa man ha' Farten pænt sat op.
Man kan „træde Sømmet helt i Bund“,
— det er gammeldags — ja, er De rund!
Nej, naar Kilometrene skal ta's,
ja, selvfølgelig: Vi gi'r den Gas!
Gas Gas Gas — Gas Gas Gas,
Kilometrene de ta's bedst med Gas.

Gaar man lidt i Byen paa Visit,
og faar Smørrebrød med Øl og Sprit,
senere maaske lidt Sang og Fjas,
siger man: „Han har vist faa't lidt Gas“!
Starter man et Rygte (helst om no'en,
allerhelst da om en kendt Person!),
og det ikke gaar paa den Facon —
saa gaar Gassen helt af den Ballon!
Gas Gas Gas — Gas Gas Gas,
saa gaar Gassen ud af denne Ballon!

Gør jeg lige, hvad der passer mig,
siger man: „Ih, hvor han gasser sig“!
Men saa lukker vi for Gassen, thi
nu skal Visen være helt forbi.
Men som Slut paa denne lille Spas,
ta'r vi alle fat paa vores Glas:
Leve „Menig“ saavel som „Etats“,
alle de, som *læver* vores Gas!
Gas Gas Gas — Gas Gas Gas,
de skal leve, stem nu i — gi' den Gas!

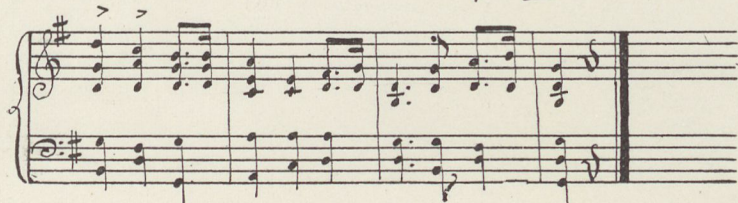
Gastronom.

Gassangen

Tekst og musik tilegnet:
Dansk gasteknisk Forening

J. O. Lang

S. Hovgaard

INDUSTRIENS diamanter,
sorte kul fra svunden tid
slæbte hid af dampgiganter
genstand blev for gasmænds flid,
og vor gerning højt vi sætte,
lægge al vor kraft deri,
hjælpes ad at få den rette
gavn og glæde af vor id.

Intet steds i verden mærke
vi med livet os i takt
som i værkets larm og virke,
hvor vi føle ildens magt.
Ovnens gyldentblanke flamme,
har et skær af solens glans,
gennem dørens mørke ramme
ses de klare luers dans.

Flammetunger fra retorter
ved hver ladning spille op.
Og fra varme koks nu står der
damp som sky ved bjergets top.
Kæder rasle, skovle klirrer
som en munter melodi,
og igennem larmen dirrer
arbejdstaktens harmoni.

Rundt omkring os stadig bølger
værkets særlige odeur.

Tjærelugten ej sig dølger,
myremalm vi spored før.

Lugt af olie, koks og gasvand
møder os hvert sted omtrent,
den parfume hver en gasmand
altid synes kær og kendt.

Gasbeholdere som jætter
våger over værkets skat,
dog ej karrigt, thi de sætter
gassen ud ved dag og nat,
og den store måler vandrer
tyst sin gang trods godt og ondt;
medens tider sig forandrer,
afmålt passer den sin dont.

Vogt dit værk, gør driften sikker,
led det klogt til alles gavn,
thi på dig som ansvar ligger:
få det hele trygt i havn.
Afvej nøje og regn efter,
følg det hele led for led,
lad det løse fortids kræfter,
fremme nutids travle fjed.